

Kormidlo NATO a EÚ držia v rukách devianti

- editor007 | 25. března 2024

NATO / EU: Psychopatia, sociopatia a ďalšie psychické poruchy vrcholných predstaviteľov NATO a EÚ nebudem taxatívne vymenúvať, nedostal by som sa k podstate tohto článku. Sústredím sa preto len na jedného politika a len jedného jeho poskoka. Je ním francúzsky prezident Emanuel Macron, ktorý bol nazvaný, naozaj sa nepamätám kým, infantilným gerontofilom.

Za svoj relatívne dlhý život som niečo také, aby sa študent dobrovoľne oženil s o 24 rokov staršou učiteľkou nezažil. Aspoň nie v našom geopolitickom priestore.

Poznám dva prípady, kedy sa chudobní študenti medicíny (za 1. Slovenského štátu) oženi s ženami staršími o približne 15 rokov. Osobne som s tými ľuďmi komunikoval. Stručne povedané, študenti boli veľmi príťažliví a dostali voľbu: Ženba a pohodlné štúdium a život, alebo ...

Aby som bol ešte naturalistickejší, tak tie ženy boli z umeleckého prostredia a v tom čase boli už po dobe, aby si mohli vyberať. Týmto spôsobom sa aspoň čiastočne vyhli tomu, aby ich mohli podozrievať, že si vydržujú amanta. Zodpovedalo to morálke doby.

Pokiaľ Macrona vzrušovala žena, ktorá by v našej kultúre mohla byť jeho matkou a v kultúre, ktorá za generáciu ovládne Francúzsko (islam) by mohla byť jeho starou matkou, nie je to dôvod ho zvlášť odsudzovať, sme predsa tolerantná spoločnosť. Malo by ho to však politicky diskvalifikovať.

Čo je však neodpušiteľné, je jeho infantilnosť.

Jeho návrh zaviesť vojská NATO na Ukrajinu, a je jedno, či to urobia jednotlivé štáty, alebo NATO ako celok, je začiatok celoeurópskeho konfliktu.

Môže si Macron dávať pred oči ručičky ako dieťa a tváriť sa, že je geniálny politik, pokiaľ Francúzsko (alebo hociktorý štát NATO/EÚ), zavedie oficiálne len jedného vojaka na Ukrajinu, bude ten automaticky prioritný cieľ ruského útoku.

Navyše, každý útok na ruské pozície, nech sú kdekoľvek, a akýmkoľvek prostriedkami (napr. rakety Taurus) bude z ruskej strany vnímané ako útok NATO proti Rusku. Ukrajina potom môže tvrdiť, že to bola ona, ktorá zaútočila, ale Rusko bude tvrdiť, že to bolo NATO, či už konkrétne štátom Francúzsko, Británia, Poľsko, alebo Slovensko, ktoré zaútočilo raketou na Rusko.

Najnebezpečnejšie na tom je to, že tvrdenia oboch strán budú pravdivé. Priama účasť ozbrojených síl NATO na Ukrajine povedie len k eskalácii konfliktu. Zdá sa, že Macronova infantilnosť je nákazlivá.

Rusko je obviňované z všelijakých zločinov na Ukrajine, nebudem to rozberať. Kto však pozná históriu 2. svetovej vojny, tak vie, že to, čo sa deje teraz na Ukrajine, je selanka oproti tomu, čo sa dialo vtedy.

Okrem toho, Rusi sa naozaj snažia minimalizovať straty svojich vojsk aj obyvateľstva, ide o ich potenciálnych občanov. Ruská armáda už nebojuje systémom urráá za Stalina, pardon za Putina. Západné obyvateľstvo, a teda aj naše slovenské, si zatiaľ nevie predstaviť, čo je to skutočná vojna.

Myslí si, že na Ukrajine je peklo. Nie, na Ukrajine nie je také peklo aké čaká nás, pokiaľ sa zapojíme do tohto konfliktu. Rusi považujú Ukrajincov za „pokazených Rusov“, takže nie sú voči nim takí krutí ako sa prezentuje. Voči nám však nebudú mať žiadne ohľady. Týmto popisujem situáciu, nie môj vzťah k nej.

Poliaci chcú byť európskou veľmocou, Ľvov a prilahlé oblasti Ukrajiny považujú za historicky svoje. Nadšenie Maďarov pre celú podkarpatskú Rus nie je až také veľké, rovnako je to s Rumunmi, v oboch prípadoch tam má drvivú väčšinu slovanské obyvateľstvo, ale príležitosť robí zloдея.

Nech to posudzujem z akejkoľvek strany, vychádza mi len jeden výsledok:

oficiálne zapojenie sa NATO do konfliktu na Ukrajine môžu Rusi považovať za akúsi povolenku na to, že už môžu konať bez akýchkoľvek ohľadov.

Zaráža ma preto vysvetľovanie Macronovho poskoka, nejakého plukovníka (pokiaľ sa nepletiem), že obsadenie niektorých obranných pozícií na Ukrajine francúzskou armádou, vyzbrojenou ľahkou výbrojou, by malo zabrániť ruskému útoku, lebo to by znamenalo útok na celé NATO.

Táto imbecilnosť ma doslova ohromila! Práve toto je tá infantilnosť, zakryť si oči pred katastrofou, akoby Rusi, keby uvideli týchto vojačikov, tak sa roztrasú a zdvihnú ruky hore. Potom protivníkov objímu, ubezpečia ich o dúhovej láske a popijú vodku. Pokiaľ by dúhoví bratia a sestry dokázali vyhrávať vojny týmto spôsobom, tak prečo nie? Problém je však v tom, že nikde na svete to takto nefunguje. Naopak, jednotky NATO by boli prioritným cieľom, aj keby boli oficiálne bez zbraní. Pokračujeme ďalej.

Každá raketa, každý útok na ruské ciele by mohol byť pripisovaný jednotkám NATO, či už oprávnene, alebo nie, nezáležalo by na tom! Bolo by nepodstatné, či raketu Taurus odpálili Ukrajinci, Nemci, Briti, Poliaci, alebo Luxenburčania.

Na Rusko zaútočil štát NATO, čo by si vyžadovalo reakciu. Rusko by si zvolilo cieľ, a povedzme, potopilo by napr. britskú lietadlovú loď, alebo by zničilo hociký iný cieľ v súlade so západnou doktrínou, že neexistujú žiadne červené čiary.

Doteraz som si dovoľil aj trochu irónie, ale teraz, na záver, sa chcem vyjadriť veľmi vážne. Nesmieme si myslieť, že pokiaľ oficiálne zavedieme vojská NATO na Ukrajinu, tak budú oblasti ich pôsobenia pre ruské útoky tabu a vzniknú nejaké podmienky pre mierové rokovania.

Práve naopak, stanú sa prioritnými cieľmi. Pokiaľ sa stane to, že ruská armáda vytlačí všetky vojská z Ukrajiny, tak vznikne obrovský problém: Zvyšky ukrajinskej armády sa budú snažiť útočiť na nové ruské územie. Bude im v tom NATO brániť?

Variantov toho, čo sa môže stať je mnoho. Bez toho, aby sa rokovalo, nie je možné dospieť k ničomu. Zatiaľ som zaregistroval len to, že USA neboli ochotné rokovať o ničom a EÚ sa k tomuto postoju len pripojila.

Môže sa tiež stať, že Rusko bude obvinené, že zaútočilo mimo územia Ukrajiny, ale to už bude len posledný akt pred začatím európskej vojny. Či to Rusko dovolí, netuším. V každom prípade, Rusko má kapacity zničiť Európu aj USA do doby kamennej. Takže

každého, kto je proti mierovým jednaniám je treba považovať za vojnového zločinca.

A my, najdemokratickejšie štáty, ktoré upevňujú medzinárodný poriadok založený na pravidlách, veľmi neurčito definovaných bojom demokracie proti autokracii, si budeme môcť vychutnať realitu nového, totalitného, multikultúrno-islamského, progresívneho stredoveku. Za tento stredovek demonštrujú tí úbožiaci na námestiach Bratislavy a Košíc. Človek nevie, čo si má o nich myslieť. Keby narukovali do ukrajinskej armády zaslúžili by si uznanie.

AUTOR: Pavel Fendek

[ZDROJ](#)